

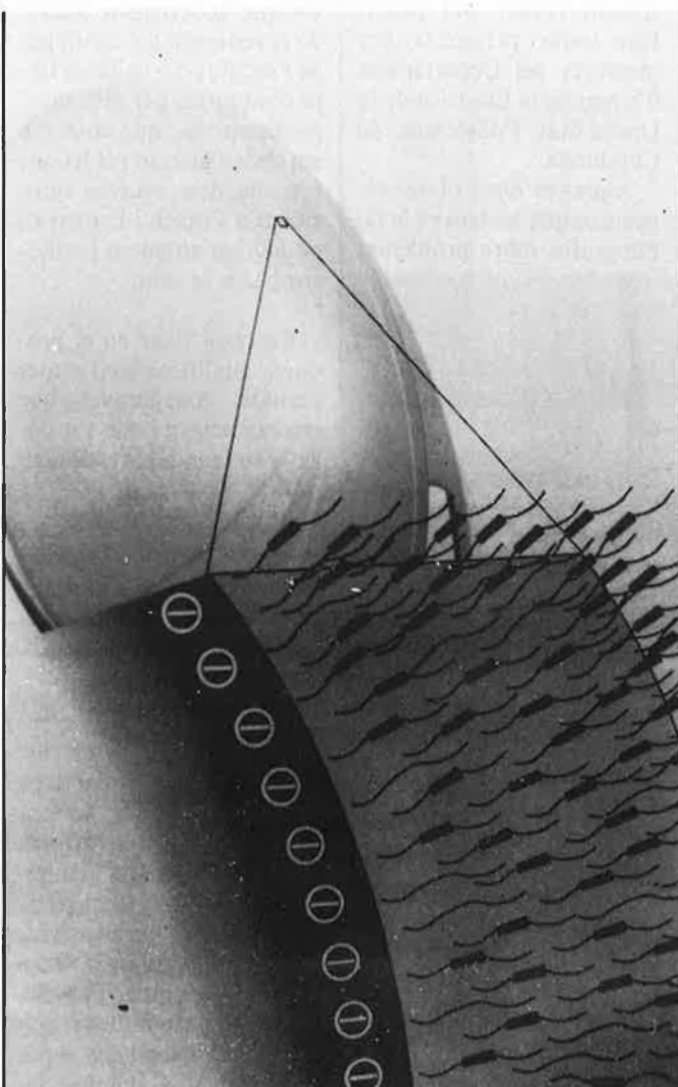
Lents intraoculars

El pas dels anys i les agressions externes fan que la lent natural de l'ull, el cristal·lí, vagi perdent transparència i es formen les temudes cataractes, una malaltia, però, que ja es pot curar.

Les cataractes són una malaltia provocada per l'oclusió total o parcial del cristal·lí, la lent natural de l'ull humà. La conseqüència és la pèrdua total o parcial de la visió i l'única cura possible consisteix a passar pel quiròfan i exposar-se a una complicada operació. A principis del 1988, però, van aparèixer al mercat unes lents intraoculars, fetes amb un material plàstic especial, anomenat polimetilmetacrilat, que substitueixen el cristal·lí humà i faciliten la intervenció quirúrgica i alleugereixen el procés postoperatori. Els introductors d'aquestes lents al mercat van ser els membres del grup multinacional farmacèutic suec Pharmacia.

Les lents ja es coneixien de feia algun temps, però presentaven el problema del rebuig per part del cos humà. Per aquesta raó la seva comercialització es va aturar fins al descobriment de l'heparina, una substància obtinguda mitjançant un procés biotecnològic, que facilita l'acomodació de la nova lent dins de l'ull.

Les lents intraoculars no eviten que el malalt hagi de ser operat, però sí que donen unes garanties més grans a la intervenció. La raó és ben senzilla. L'ull és com un globus, i si li traiem el cristal·lí es desinfla, amb la qual cosa queda convertit en un punt de pell molt sensible i difícil de manipular; en canvi, amb les noves lents, l'ull queda sempre *inflat*, cosa que permet que es puguin realitzar amb més seguretat

Les lents intraoculars substitueixen el cristal·lí humà.

i garanties d'èxit les manipulacions necessàries. D'altra banda, el malalt pot veure d'una manera normal immediatament després de l'operació, això facilita d'una manera molt important tot el procés de recuperació i, a més, evita les gruixudes ulles que mai acaben de resoldre el problema de la visió.

Actualment s'operen a tot l'estat espanyol vora 65.000

pacients afectats de cataractes a l'any, dels quals uns 15.000 s'implanten lents intraoculars. El preu de l'operació, inclosa l'hospitalització i la lent, arriba a superar per molt poc les 100.000 pessetes. En tot cas, la Seguretat Social es fa càrrec d'aquesta quantitat, ja que vol potenciar l'ús d'aquesta mena de lents.

Amb els empelts de lents

intraoculars, que es poden realitzar fàcilment a la majoria dels hospitals espanyols, també s'eviten els accidents quotidians que pateixen la majoria de professionals afectats per la malaltia i que necessiten una visió òptima per a exercir la seva feina.

El principal problema consisteix a saber el tipus de lent que s'ha d'aplicar en cada cas i el seu valor diòptric. Aquesta qüestió s'ha anat resolent al llarg dels anys, després d'haver rebutjat molts tipus de lents. Això ha permès que avui es pugui conèixer, prèviament a la seva intervenció, quina serà l'evolució clínica del pacient en una quantitat molt important de casos.

D'altra banda les noves tecnologies i el perfeccionament dels microscopis també han contribuït a fer l'operació cada vegada més senzilla i segura. L'ús del làser Yag, de biòmetres, de materials viscoelàstics o de lents bifocals, que permeten una visió normal tant de prop com de lluny, són algunes de les novetats més destacades en la matèria.

Tal com podem suposar, les tecnologies punta també tenen un paper destacat en la producció de lents intraoculars. Un dels estris més sofisticats és l'espectroscopi electrònic d'anàlisi químiques que permet examinar les lents a cent mil augments abans de traure-les al mercat.

Jaume Moreno